

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Kubáčové a soudkyň Mgr. Šárky Hájkové a Mgr. Aleny Zemkové ve věci

žalobce:

[redacted], narozen [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti

žalované:

Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,
[redacted]
sídlem [redacted]

o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 19. května 2021, č. j. 10 C 285/2019-136,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III. mění tak, že výše přiměřené náhrady činí 9 840 Kč, ve zbývajících částech výroku III. a ve výrocích I. a II. se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Berouně náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 6 631,62 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

IV. Žalovaná je povinna zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Berouně náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 6 631,62 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně (dále jen „soud prvního stupně“) shora označeným rozsudkem zrušil spoluvlastnictví účastníků k pozemku parc. č. [REDACTED] v obci [REDACTED], katastrální území [REDACTED] u [REDACTED] (výrok I.), tento pozemek přikázal do výlučného vlastnictví žalobce (výrok II.), rozhodl o povinnosti žalobce zaplatit žalované přiměřenou náhradu ve výši 1 367 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7 000 Kč za zaplacený soudní poplatek a ve zbývajícím rozsahu žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok IV.) a nakonec rozhodl o tom, že státu se nárok na náhradu nákladů řízení nepřiznává (výrok V.).
2. Soud prvního stupně dospěl po provedeném dokazování k následujícím skutkovým zjištěním. Účastníci jsou spoluvlastníky pozemku parc. č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] o výměře 1 640 m² (dále jen „Pozemek“), který je lesním pozemkem, žalobce s podílem o velikosti 5/6, žalovaná s podílem o velikosti 1/6. Pozemek je součástí národní přírodní rezervace [REDACTED] 1. zóny odstupňované ochrany přírody, evropsky významné lokality CZ0214017 [REDACTED]. Sousední pozemek parc. č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] je ve vlastnictví Města Beroun, pozemek parc. č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] je ve vlastnictví České republiky, právo hospodařit s ním má Povodí Vltavy, a pozemek parc. č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] je ve vlastnictví České republiky, přičemž právo hospodařit s ním mají Lesy České republiky. Pozemek je zčásti zalesněn, obklopuje tři pozemky, a to pozemek parc. č. [REDACTED] (žalobce je spoluvlastníkem s podílem o velikosti 9/12), parc. č. [REDACTED] (žalobce je spoluvlastníkem s podílem o velikosti 9/12) a parc. č. [REDACTED] (žalobce je výlučným vlastníkem) v katastrálním území [REDACTED] na každém z nich je umístěna chata. Žalovaná nabyla spoluvlastnický podíl o velikosti 1/6 na Pozemku jako dědictví po paní [REDACTED] zemřelé [REDACTED]. Žalobce nemá zájem setrvat ve spoluvlastnictví, proto navrhl odkoupení spoluvlastnického podílu žalované, s čímž žalovaná souhlasila. Ministerstvo životního prostředí podáním ze dne 18. 6. 2019 udělilo předběžný souhlas s prodejem podílu žalobci, následně však prodej nebyl schválen z důvodu, že se pozemek nachází v národní přírodní rezervaci a nelze jej zcizit.
3. Po právní stránce soud prvního stupně věc posuzoval podle § 1140 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a dále podle § 32 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“). Soud prvního stupně se nejprve zabýval otázkou, zda zrušení spoluvlastnictví nebrání zákaz uvedený v § 32 ZOPK, který v případě lesů, lesního půdního fondu, vodních toků, vodních ploch a nezastavěných pozemků na území národních přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, zapovídá možnost jejich zcizení. Soud prvního stupně konstatoval, že pojem „zcizení“ není v českém právním řádu definován, je však užít např. v § 1040 odst. 2 o. z., v § 1881 odst. 1 o. z., § 1916 odst. 1 písm. d) o. z. nebo v § 3001 odst. 1 o. z.; ze všech uvedených ustanovení vyplývá, že „zcizením“ se rozumí dobrovolné smluvní převedení vlastnického práva na jinou osobu. Vyložil, že zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k Pozemku § 32 ZOPK nebrání, neboť soudní rozhodnutí není projevem vůle účastníků, jedná se o konstitutivní rozhodnutí, kterým soud vypořádává vztahy mezi účastníky. I při zrušení a vypořádání spoluvlastnictví bude zachován cíl sledovaný § 32 ZOPK, neboť pro budou i nadále platit omezení uvedená v § 29 ZOPK, a pokud by chtěl žalobce Pozemek prodat, bude k němu mít stát předkupní právo podle § 61 ZOPK. Dále se soud prvního stupně zabýval tím, jakým způsobem zrušené spoluvlastnictví vypořádat. Podle soudu by rozdělení Pozemku bylo sice proveditelné, avšak s ohledem na jeho výměru, umístění, budoucí využití i skutečnost, že by rozdělením došlo k podstatnému snížení jeho hodnoty, není dobře možné. Dále se zabýval tím, zda je možné Pozemek přikázat některému ze spoluvlastníků. Zde přihlédl k tomu,

že žalobce je spoluvlastníkem s podílem o velikosti 5/6 a má o zbývající podíl zájem. Žalovaná o přikázání pozemku neprojevila zájem, sama hodlala pozemek žalobci prodat, ale s ohledem na následné stanovisko Ministerstva životního prostředí tak neučinila. Soud prvního stupně vzal v potaz i skutečnost, že žalobce je vlastníkem chaty na pozemku parc. č. [REDACTED] a spoluvlastníkem pozemku parc. č. [REDACTED] a parc. č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] na nichž jsou rovněž umístěny chaty. Žalobce byl ochoten za spoluvlastnický podíl zaplatit přiměřenou náhradu i ve výši, která převyšuje cenu stanovenou znaleckým posudkem Ing. [REDACTED]. Proto soud prvního stupně dospěl k závěru, že přikázání spoluvlastnického podílu žalobci odpovídá účelnému využití věci. Pokud jde o výši přiměřené náhrady, soud prvního stupně vyšel ze znaleckého posudku Ing. [REDACTED], nikoliv z posudku žalované, který zpracovala společnost [REDACTED], neboť ten nestanovil obvyklou cenu celého Pozemku, ale pouze hodnotu spoluvlastnického podílu o velikosti 1/6 Pozemku. Soud prvního stupně dále uvedl, že posudek žalované nevycházel z realizovaných prodejů, ale jen z internetových nabídek prodejů pozemků, a k porovnání zvolil pozemky, které svým charakterem neodpovídaly posuzovanému pozemku.

4. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud prvního stupně postupoval podle § 150 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), a ve věci úspěšnému žalobci přiznal pouze právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku, ve zbytku mu právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Zohlednil, že žalovaná původně chtěla svůj spoluvlastnický podíl prodat žalobci a shodovala se s žalobcem na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví, tento převod však nebyl schválen Ministerstvem životního prostředí. Dále přihlédl k výši přiměřené náhrady, kterou má žalobce žalované zaplatit a k tomu, že žalobce má právnické vzdělání a jednání soudu prvního stupně se účastnil sám.
5. O náhradě nákladů řízení státu rozhodl soud prvního stupně podle § 148 odst. 1 o. s. ř. a také zde aplikoval § 150 o. s. ř. ohledně povinnosti žalované hradit náklady, které v řízení vznikly státu v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku. Vzal rovněž v úvahu, že žalovaná se chtěla s žalobcem na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví dohodnout, k odprodeji spoluvlastnického podílu žalované žalobci však nebyl udělen souhlas Ministerstva životního prostředí. Proto státu právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání. Namítala, že soud prvního stupně pominul, že Pozemek je součástí Národní přírodní rezervace [REDACTED], nalézá se zde prioritní evropsky významné stanoviště kódu 91E0 – Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy s přírodním biotopem L2.2 – Údolní jasanovo-olšové luhy, obojí předmět ochrany v evropsky významné lokalitě. Žalovaná od počátku řízení namítá, že soudem zvolený způsob vypořádání je v rozporu s § 32 ZOPK, neboť pro pozemky ve vlastnictví státu nacházející se v národní přírodní rezervaci platí absolutní zákaz zcizení. Žalovaná nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že zákazem zcizení se rozumí omezení smluvních dispozic a že na konstitutivní rozhodnutí soudu se nevztahuje. Podle žalované je přikázání spoluvlastnického podílu do vlastnictví žalobce za náhradu fakticky skrytým prodejem, což je v rozporu se ZOPK. Žalovaná dále připomněla, že v průběhu řízení vznášela námitky ke znaleckému posudku Ing. [REDACTED] a namítala nepřiměřeně nízkou cenu Pozemku dle znaleckého posudku, oproti znaleckému posudku, který nechala zpracovat žalovaná, a který byl podkladem pro sjednání kupní ceny v kupní smlouvě, jíž nakonec nebyla udělena schvalovací doložka. Z uvedených důvodů žalovaná požadovala, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil a žalobu zamítl.
7. Žalobce k odvolání uvedl, že souhlasí se závěry soudu prvního stupně o tom, že zákaz zcizení pozemku se nevztahuje na rozhodnutí soudu. Zdůraznil, že žalobce měl vždy zájem dohodnout se s žalovanou, nabízel i vyšší cenu za pozemek a nepožadoval, aby byl zpracován znalecký posudek.
8. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozsudku okresního soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) a že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání objektivně

přípustné (§ 201 a § 202 a contr. o. s. ř.), přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně i řízení, které vydání rozsudku přecházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalované je zčásti důvodné.

9. Odvolací soud vychází (vyjma zjištění o hodnotě Pozemku) ze skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně, na který pro stručnost odkazuje.
10. Odvolací soud doplnil podle § 213 odst. 4 o. s. ř. dokazování znaleckým posudkem č. 8052/161/21, který zpracovala znalkyně Ing. [REDAKCE], z něhož bylo zjištěno, že obvyklá cena Pozemku byla stanovena ve výši 59 040 Kč.
11. Při svém výsledku znalkyně setrvala na závěrech zpracovaného znaleckého posudku. K námitkám žalované uvedla, že je věcí znalce, jaký časový horizont pro výběr porovnávaných pozemků zvolí, musí se však jednat o ceny před datem ocenění věci. Jí zvolený vzorek porovnávaných pozemků podle ní odpovídá ekonomické situaci i dalším hlediskům. Rozpětí šesti měsíců, uváděné v obecném popisu oceňovacích metod, je rozpětí optimální, nikoli však závazné. Pokud jde o ocenění Pozemku, připomněla, o jaký druh pozemku se jedná, a zdůraznila, že cena pozemků stavebních se vyvíjí jiným způsobem, než ceny pozemků odpovídajících svými vlastnostmi Pozemku. Pokud žalovaná vznášela námitky k ceně určené podle oceňovacího předpisu, znalkyně uvedla, že tato cena byla v posudku uvedena pouze pro dokreslení, neodpovídá tržní hodnotě Pozemku. Podle odvolacího soudu znalkyně obhájila závěry svého znaleckého posudku, účastníci po výsledku znalkyně jeho závěry rovněž akceptovali.
12. Podle § 1140 o. z. nikdo nemůže být nucen ve spoluvlastnictví setrvat. Každý ze spoluvlastníků může kdykoli žádat o své oddělení ze spoluvlastnictví, lze-li předmět spoluvlastnictví rozdělit, nebo o zrušení spoluvlastnictví. Nesmí tak ale žádat v nevhodnou dobu nebo jen k újmě některého ze spoluvlastníků (§ 1140 odst. 2 o. z.).
13. Podle § 1143 o. z. nedohodnou-li se spoluvlastníci o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne o něm na návrh některého ze spoluvlastníků soud. Rozhodne-li soud o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne zároveň o způsobu vypořádání spoluvlastníků.
14. Podle § 1144 odst. 1 o. z. je-li to možné, rozhodne soud o rozdělení společné věci; věc ale nemůže rozdělit, snížila-li by se tím podstatně její hodnota.
15. Podle § 1147 o. z. není-li rozdělení společné věci dobře možné, přikáže ji soud za přiměřenou náhradu jednomu nebo více spoluvlastníkům. Nechce-li věc žádný ze spoluvlastníků, nařídí soud prodej věci ve veřejné dražbě; v odůvodněném případě může soud rozhodnout, že věc bude dražena jen mezi spoluvlastníky.
16. Podle § 32 ZOPK lesy, lesní půdní fond, vodní toky, vodní plochy a nezastavěné pozemky na území národních přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zcizit. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.
17. Odvolací soud má stejně jako soud prvního stupně za to, že zákon o ochraně přírody a krajiny sice nedefinuje pojem „zcizit“, s ohledem na jeho užití v zákonu o ochraně přírody a krajiny i v jiných předpisech však lze dovodit, že citované ustanovení směřuje k zákazu vyjmenované pozemky prodat, směniti či darovat, tedy převést vlastnické právo k nim na jinou osobu právním jednáním zcizitele. Za zcizení se proto v tomto případě nepovažuje přechod vlastnického práva, o čemž svědčí i posouzení zákazu zcizitelnosti ve stejném právním předpisu Ústavním soudem, který ve svém nálezu z 25. 9. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 18/17, dostupném na www.nalus.usoud.cz, uvedl, že zvolenou regulací omezuje stát sám sebe, aniž by současně zasahoval do ústavně zaručených práv dalších subjektů. Odvolací soud proto považuje za správný závěr soudu prvního stupně o tom, že § 32 ZOPK nepředstavuje překážku pro konstitutivní rozhodnutí soudu, jímž v tomto případě dojde k vypořádání vztahů mezi účastníky, a na jeho podrobné odůvodnění uvedené v bodech 23.

– 26. rozsudku soudu prvního stupně odkazuje. Důvodnou nelze shledat ani námitku žalované, že příkazání spoluvlastnického podílu jednomu ze spoluvlastníků za přiměřenou náhradu je skrytým prodejem podílu, který se shora uvedeným ustanovením zákona o ochraně přírody a krajiny koliduje. Občanský zákoník stanoví možné způsoby zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví i to, jak při zrušení a vypořádání spoluvlastnictví soudem, postupovat, a příkazání společné věci jednomu ze spoluvlastníků za přiměřenou náhradu je jedním ze zákonem předvídaných způsobů vypořádání. Pokud je spoluvlastnictví takto vypořádáno rozhodnutím soudu, nejedná se o vypořádání spoluvlastnictví na základě dispozice spoluvlastníků s předmětem vypořádání, ale o uspořádání vztahů mezi spoluvlastníky konstitutivním rozhodnutím soudu.

18. Odvolací soud dále shledal správným i způsob, kterým soud prvního stupně rozhodl o vypořádání zrušeného spoluvlastnictví. Shodně jako soud prvního stupně zvažoval skutečnosti, jež mohou v projednávané věci podpořit výlučné vlastnictví toho kterého z účastníků, konkrétně velikost jejich spoluvlastnických podílů, budoucí účelné využití nemovitostí, existenci rodinných vazeb, i další okolnosti (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 10. 2016, sp. zn. 22 Cdo 2024/2016, dostupné na www.nsoud.cz).
19. Spoluvlastnický podíl žalobce na Pozemku činí 5/6, podíl žalované 1/6. Žalobce v řízení deklaroval svůj zájem o příkazání Pozemku, žalovaná zájem o příkazání Pozemku neprojevila. Pozemek je podle údajů v evidenci katastru nemovitostí evidován v druhu lesní pozemek, podle znaleckého posudku Ing. Jechové je aktuálně Pozemek vedený jako lesní pozemek se vzrostlými porosty i nálety, okolní pozemky tvoří ostatní plochy, neplodná půda. Při severozápadní hranici Pozemku jsou postaveny tři rekreační chaty, žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. █████ spoluvlastníkem pozemků parc. č. █████ a parc. č. █████, na nichž jsou chaty postaveny. Žalobce využívá pozemek k přístupu ke své chatě a k rekreaci, žalovaná pozemek nijak nevyužívá, opakovaně konstatovala, že právo hospodařit s Pozemkem bude převedeno z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na jiný subjekt, naposledy na Agenturu ochrany přírody a krajiny. S ohledem na shora uvedené okolnosti tedy odvolací soud shodně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že vše svědčí pro to, aby Pozemek byl příkázán žalobci.
20. Odvolací soud dále hodnotil, jakou částku je třeba uložit žalobci k zaplacení žalované jakožto přiměřené náhrady. V tomto ohledu plně vyšel ze závěrů znaleckého posudku Ing. █████ zpracovaného v průběhu odvolacího řízení, jímž byla hodnota Pozemku stanovena na částku 59 040 Kč. Vzhledem k velikosti podílů účastníků činí přiměřená náhrada pro žalovanou 9 840 Kč.
21. Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně ve výroku III. tak, že výši přiměřené náhrady určil ve výši 9 840 Kč. Ve výroku I., II. a zbývající části výroku III. (určení povinné a oprávněné osoby a lhůty k plnění) odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
22. Po změně rozsudku soudu prvního stupně rozhodoval odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. znovu o nákladech řízení před soudem prvního stupně a podle § 151 odst. 1 o. s. ř. také o náhradě nákladů řízení odvolacího. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 a 2 1 o. s. ř. S ohledem na okolnosti případu je podle názoru odvolacího soudu třeba vycházet z rozsahu úspěchu a neúspěchu toho kterého z účastníků (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 10. 6. 2020, sp. zn. III. ÚS 186/20, dostupný na www.nalus.usoud.cz), a to v návaznosti na to, jaká otázka byla v řízení sporná. Takovou spornou otázkou bylo jak samotné zrušení spoluvlastnictví, tak i způsob jeho vypořádání. V tomto směru by úspěch ve sporu svědčil žalobci, neboť spoluvlastnictví účastníků k Pozemku bylo zrušeno a Pozemek byl žalobci příkázán, avšak pokud jde o výši přiměřené náhrady, tato byla stanovena ve vyšší částce, než navrhol žalobce. Odvolací soud má za to, že je třeba zároveň vzít v potaz i chování a postoje účastníků před tím, než došlo k řízení před soudem, neboť původně nebylo mezi účastníky sporu o tom, že spoluvlastnictví by mělo být zrušeno a že Pozemek by se měl stát vlastnictvím žalobce, k tomu nedošlo pouze pro nemožnost udělení souhlasu s převodem

pozemku. Pokud jde o odvolací řízení, zde zůstaly sporné již pouze dvě otázky, a to zda lze spoluvlastnictví zrušit, a výše přiměřené náhrady. Pokud jde o první otázku, žalovaná nebyla s odvoláním úspěšná, neboť ani podle odvolacího soudu není dána tvrzená překážka pro zrušení spoluvlastnictví, pokud jde o výši přiměřené náhrady, v této části žalovaná s odvoláním uspěla, neboť přiměřená náhrada byla stanovena v několikanásobné výši oproti rozhodnutí soudu prvního stupně. I v této části řízení je tedy úspěch a neúspěch účastníků zhruba stejný, a proto odvolací soud dospěl k závěru, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

23. O náhradě nákladů řízení státu bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, odst. 2 o. s. ř., § 148 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. a povinnost k jejich náhradě byla uložena oběma účastníkům. V řízení před soudem prvního stupně bylo rozhodnuto o znalečném usnesením ze dne 28. 8. 2020, č. j. 10 C 285/2019-87, jímž bylo Ing. ██████████ přiznáno znalečné ve výši 8 938,24 Kč, a usnesením ze dne 3. 5. 2021, č. j. 10 C 285/2019-129, jímž bylo Ing. ██████████ přiznáno znalečné ve výši 1 100 Kč, celkem tedy byla na znalečné vynaložena částka 10 038,24 Kč, z toho z rozpočtových prostředků bylo uhrazeno 8 038,24 Kč, zbývající část byla placena ze zálohy složené žalobcem ve výši 2 000 Kč. V řízení před odvolacím soudem bylo rozhodnuto o znalečném usnesením ze dne 6. 1. 2022, č. j. 28 Co 167/2021-188, jímž bylo Ing. ██████████ přiznáno znalečné ve výši 4 875 Kč, a usnesením ze dne 24. 2. 2021, č. j. 28 Co 167/2021-198, jímž bylo Ing. ██████████ přiznáno znalečné ve výši 350 Kč, celkem tedy 5 225 Kč (vše z rozpočtových prostředků). S ohledem na to, že poměr úspěchu a neúspěchu účastníků v řízení byl stejný, je na místě povinnost nahradit náklady řízení, které za účastníky vynaložil stát, rozdělit mezi účastníky rovným dílem. Žalobce i žalovaná jsou proto povinni nahradit státu na nákladech řízení každý částku 6 631,62 Kč ((8 038,24 + 5 225 Kč)/2).
24. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1, část věty před středníkem o. s. ř., neboť ke stanovení jiné lhůty odvolací soud důvody neshledal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen tehdy, jestliže tento rozsudek závisel na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.). Účastník může podat dovolání do dvou měsíců, jdoucích ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku, u Okresního soudu v Berouně (§ 240 odst. 1, věta první, o. s. ř.).

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem plněna dobrovolně, lze se domáhat jejího splnění návrhem na soudní výkon rozhodnutí anebo u soudního exekutora návrhem na exekuci.

Praha 24. února 2022

Mgr. Petra Kubáčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová